

Švēntuoji

Ta mūsa opelē Švēntuoji,
Kāp jaunamartē vēsū mīlimuoji,
Sava ondēnieli neš ē jūra,
Nuplaun mūsa prakaita ē ašaras sūras.

Ana par omžius če vesus regiejē –
Kāp žemaitelē arē ē siejē,
Kāp pēimēnelē avelēs ganē
Ē pēitams valgē dounelē skanē.

Kāp šēinpjuovelē prakaita braukē
Ē saulietu dēinū šēineliou laukē.
Kāp ganuos arklē, karvēs, telīcēs,
Kāp par vasara žaliou žilvitis.

Anuos ondēnielis tek par laukus, par pēivas,
Va, ka pavasari pakronties pražīst ēivas, –
Stuov kāp mergelēs so baltuoms jopeliems,
Pasēpouš ē blēndēs geltuonuoms pupeliems.

Žīd lokštā, geltuonou kāp auksos,
Laksta pleštēkelēs žemā ē aukštā.
No ka lakštingalas praded čiolbietē –
Negal niekāp atsēgruožietē!..

Veiziek, če ē bebra medēnē truobelē,
Če ē ūdra ēštraukē žovelē,
Žvejīs sogava stombē līdeka –
Ne vēinēms pēitams šeimīnā ožteka.

Če è Sèmuons Daukonts pluovè sau kuojès
Vakarās ont kūlèlè atséstuojès...
Gerā bova karšta dèina è sèitova pasénertè,
Vo ondèns čīstomielis bova – galiejē è atségertè.

Če è Jorgis Pabrieža žuolelès rinka
È truopnē užrašēnieje è knīnga –
Kam kuokiuoms lèguoms anuos der,
A pri ruonā tvertè, a erbetā gertè.

Sok vingius ta mūsa opele
È dešēnē, è kairē plaudama medē šaknelē,
Rétēn smiltis, raus muoli,
È kuožna dèina biegs è biegs è tuoli...